

Uitvaart zr. Amata – 3 december 2022

“ Hoe zal dit bij mij gebeuren ? “. Deze vraag stelde zuster Amata soms wanneer zij – zo realistisch als ze was – dacht aan haar levenseinde. Ze werd er 100 en op 18 oktober laatsleden 101.

Het gebeurde onverwacht, ineens, in de avond van 25 november. Wij waren er niet op voorbereid. Zuster Amata wellicht wel. Psalm 25 waaruit de antwoordpsalm van daarnet genomen is, reikt ons woorden aan om te begrijpen wat er omgaat in een mens die uitkijkt naar de ontmoeting met God.

*Naar U gaat mijn verlangen, Heer.
Voor allen die op U wachten,
zijt Gij een goede en betrouwbare God.
Zend mij uw licht en uw trouw tegemoet.
Heer, mijn God, ik ben zeker van U.*

Een grote bewogenheid voor al wie kwetsbaar en gekwetst is, kenmerkt het lange leven van zuster Amata. Als jonge zuster in Bassevelde nam zij de zorg op voor de weesmeisjes die in de gemeenschap verblijven en later voor de kinderen die uit moeilijke gezinssituaties kwamen. Zij verbleven eerst in ‘Sint-Agnes’ en enkele jaren later in 4 nieuw gebouwde paviljoenen. Kinderen en oudere jongeren samen, broers en zussen samen, jongens en meisjes samen, in een huiselijke sfeer, omringd door toegewijde opvoedsters die ‘tantes’ worden genoemd. ‘Blij Leven’ : dit is het wat deze gekwetste jongeren werd toegewenst en waarvoor velen zich met toewijding inzetten. Het wordt het levenswerk van zuster Amata, waaraan zij al haar krachten heeft gegeven. Met

een groot hart en een sterk geloof dat kinderen en jongeren deed groeien – ‘opgroeien’.

Wanneer zij de pensioenleeftijd bereikte, stond zr. Amata mee aan het begin van onze gemeenschap in Gent. Met haar gevoeligheid voor wie arm en kwetsbaar was, ontdekte zij, vaak in de verborgenheid van de buurt of van de stad, verarmde mensen. Arm in relaties, arm aan mogelijkheden, getekend door het leven. Welstellende mensen ook die leden onder eenzaamheid. Zuster Amata werd hun naaste en bood hen haar menselijke warmte en levenswijsheid aan. Zoals de man uit het evangelie die op zoek gaat naar zijn verdwaalde schaap, omdat – zo staat er – *uw hemelse Vader niet wil dat een van deze kleinen verloren gaat.*

Kleine mensen tot vrienden maken : ook dat was een levenswerk van zuster Amata. Ze trachtte te doen en te zijn wat in diezelfde psalm 25 staat :

*Zie naar mij om en wees mij genadig,
want ik ben eenzaam en hulpeloos.
Beklemd en angstig is mijn hart,
maak mij open, geef mij ruimte.*

Welk geheim schuilt achter dit rijkge vulde leven ? Wie of wat houdt een mens open én betrokken, een leven lang ? De lezingen uit de profeet Jesaja die wij in de Advent beluisteren zijn vol van vertroosting. Ook deze van vandaag. Onze God leeft met ons mee. Wat ons overkomt, beroert Hem zodanig dat Hij tot ons komt, zich over ons ontfermt, ons brood en water schenkt wanneer wij in nood zijn. Hij aanhoort onze vragen. Hij laat zich kennen en laat zijn stem horen, diep in ons hart : “Dit is de weg die je moet volgen”. Zuster Amata vond haar sterkte in

God, in ons samen leven en bidden als medezusters, in de liefde die ze mocht geven en ontvangen, heel in het bijzonder van haar familie en van de velen die haar dierbaar waren. Zij wist zich bemind door God, zoals haar naam het zegt.

Bemind om te beminnen, met vóór zich uit de belofte van voltooiing die als een menselijke opdracht in onze handen wordt gelegd. De beeldtaal van de profeet Jesaja doet ons weids denken, hopen en leven. Er zal regen in overvloed zijn, uitgestrekte weidegronden voor het vee. De maan zal zo krachtig zijn als de zon, wiens licht verzevenvoudigd wordt. Of zoals wij morgen in de eerste lezing horen : de gehele aarde zal vervuld zijn met liefde tot God. Aan deze nieuwe aarde heeft zuster Amata meegebouwd. Met haar geloof dat in elk kind en jongere die haar werd toevertrouwd een 'belofte tot nieuw leven' aanwezig was, met haar hoop dat verzoening tussen mensen mogelijk is, met haar geduldig wachten op de opstanding van wie zich verloren waande.

*Gelukkig de mensen, Heer God, die in U hun sterkte vinden –
Uw wegen zijn in hun hart.
Gelukkig wie in uw huis mogen wonen
om U te loven, dag aan dag. (ps. 84)*